

[Statsministeren.]

trådt andre talsmænd, særlig for partiet venstre. Jeg synes, at de ærede medlemmer hr. Axel Kristensen og hr. Anders Andersen har talt uhyre klart og har bidraget til at klargøre situationen. Det skal de ikke have utak for, men vi er nødt til at drage den konklusion, at mellem V og K er der ikke overensstemmelse i denne sag. Det ærede medlem hr. Axel Kristensen siger, at dette har ingen selvstændig politisk interesse, for et enkelt parti kan ikke ændre det høje tings standpunkt i markedsproblemerne, og det har det ærede medlem jo ganske ret i, men for den stiltfærdige iagttagelse, i dette tilfælde mig, har det dog nogen politisk interesse, for hvis venstre og de konservative havde været enige, var denne sag ikke endt uden dagsordensforslag og afstemning, og det er den altså endt uden. Det synes jeg dog er af politisk interesse.

Ole Bjørn Kraft: Jeg takker den højt-ærede statsminister for det svar, han har givet på mit spørgsmål. Svaret var, således som jeg havde ventet det, en bekræftelse på, at den rejse, der er tale om, er et almindeligt gæstebesøg efter en invitation, men at der ikke til den på nogen måde fra statsministerens side knytter sig nogen vilje til eller ønske om at føre forhandlinger af den karakter, som jeg nævnte. Det står nu altså ganske klart, at statsministeren ikke vil og ikke kan efter den udtalelse, statsministeren har fremsat, føre sådanne drøftelser, og jeg går også ud fra, at det samme er tilfældet for den russiske ministerpræsidents besøg her, at det må være af samme karakter, eftersom det må være en genvisit i forhold til statsministerens.

Se, det er nu altså tilfældet, og så siger statsministeren, at de 10 presse- og radio- og fjernsynsfolk, som ledsager ham, ikke er noget, han har ønsket. Nej, men det er dog egentlig ganske ejendommeligt, når statsministeren egentlig i virkeligheden mener, at det måske er lovlig meget at gøre ud af denne rejse, at det så ikke på nogen måde har gjort indtryk nogen steder. Jeg synes nemlig, at i modsætning til den klare udtalelse, som statsministeren her har fremsat, fremtræder det, som om denne rejse havde en politisk, jeg fristes næsten til at sige storpolitisk betydning, når statsministerens

skridt dag for dag skal gengives i fjernsyn og omtales i radio og presse. Jeg begriber ikke, at statsministeren ikke forstår, at når der ikke er tale om virkelige politiske drøftelser, anvender man ikke et sådant entouragement, som der her er tale om. Derfor synes jeg måske, der er blevet lidt meget ud af det, men selvfølgelig, det er de pågældende organisationer selv, der i samråd med statsministeren må afgøre dette spørgsmål.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg havde egentlig ikke ventet, at det ærede medlems særdeles relevante første spørgsmål havde affødt et andet indlæg af denne karakter, som jeg synes er betydelig mindre relevant. Jeg kan godt oplyse over for det ærede medlem, at der fra den danske presses side, før man vidste, at man selv skulle betale omkostningerne — og det er ganske rimeligt — har været ønske om langt flere deltagere, end der nu er tale om. Og for at der heller ikke skal være nogen uklarhed over mine samtaler med radioens og televisionens folk, vil jeg gerne sige, at når jeg overhovedet er gået med til, at der kom repræsentanter for TV med, er det under den udtrykkelige forudsætning, at der ikke bliver tale om daglige udsendelser derfra. Men at jeg, der oven i købet siges at være pressens minister, skulle nægte eller afslå pressen at følge mig — det ville også kunne blive genstand for spørgsmål og mistænkeliggørelse, så det tror jeg ikke vi skal komme ind på. Der har været et ønske fra pressen om at være til stede under denne rejse, herunder også fra radio og TV, og dette ønske er altså blevet imødekommet under de forhold og på de vilkår, jeg her har redegjort for.

Hermed sluttede forespørgslen.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget angående forslag til lov om udlån til arbejderboliger på landet har afgivet tillægsbetænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Medlem af folketinget Clara Munck har meddelt mig, at hun ønsker til indenrigsministeren at stille følgende spørgsmål: